

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji Komisji C(2007) 5255 wersja ostateczna z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012 r. w całości lub w części z następujących powodów:

Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych

Komisja odrzuciła bułgarski krajowy plan rozdziału, nie uzasadniając w wystarczających sposób, dlaczego jej zdaniem plan ten nie odpowiada kryteriom 1, 2, 3 i 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾, co narusza art. 253 WE.

Zaskarżona decyzja została wydana przez Komisję po terminie przewidzianym w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

Przed wydaniem decyzji Komisja nie umożliwiła Bułgarii przedstawienie uwag w zakresie oceny krajowego planu rozdziału uprawnień, opracowanej na podstawie najnowszej wersji modelu PRIMES, naruszając tym samym zasadę kontrydiktoryjności.

Naruszenie traktatu WE i wszelkich norm związanych z jego stosowaniem

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 3 i art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, państwa członkowskie mają wyłączną kompetencję w zakresie określenia całkowitej ilości przydziałów emisji gazów cieplarnianych. Komisja kontroluje zastosowanie kryteriów załącznika III dyrektywy, nie ma ona jednak kompetencji do określenia całkowitej ilości uprawnień z pominięciem krajowych planów rozdziału opracowanych przez państwa członkowskie. Zastępując metodologię wykorzystaną przez stronę bułgarską, odpowiadającą kryteriom załącznika III, metodologią, która nie została dostosowana do bułgarskiej gospodarki, Komisja przekroczyła uprawnienia kontrolne nadane jej mocą dyrektywy, naruszając w ten sposób część kryteriów.

Komisja dokonała oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień na podstawie ostatniej wersji modelu PRIMES, którego dane zostały przekazane Bułgarii dopiero po wydaniu zaskarżonej decyzji. W konsekwencji Komisja naruszyła zasadę lojalnej współpracy.

Oceniając bułgarski krajowy plan rozdziału uprawnień za pomocą modelu PRIMES, Komisja nie dokonała wystarczającej analizy, właściwej dla krajowego planu rozdziału w świetle celów dyrektywy 2003/87/WE. Stosując model PRIMES do oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień, Komisja doszła do błędnego wniosku, że plan był niezgodny z kryteriami 1, 2 i 3 załącznika III do dyrektywy. Odrzucenie planu i zmniejszenie całkowitej ilości uprawnień do rozdziału o 37 % tworzy dla bułgarskich operatorów urządzeń stan nierówności względem innych operatorów w ramach wspólnotowego

systemu handlu przydziałami. Tym samym Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i równego traktowania.

W świetle wyroku Sądu w sprawie T-374/04, Komisja naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań oraz pewności prawa, ponieważ nie zastosowała do oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień ogółu aktów, które wydała w związku z dyrektywą 2003/87/WE. Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako że bułgarski krajowy plan rozdziału uprawnień został oceniony przy użyciu ostatniej wersji modelu PRIMES, którego dane zostały zakomunikowane Bułgarii dopiero po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Komisja dopuściła się naruszenia zasady pewności prawa, gdyż w ramach oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień zastosowano nieoficjalny dokument.

Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, ponieważ przy ocenie zgodności bułgarskiego planu rozdziału uprawnień z kryteriami 1, 2 i 3 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE nie dokonała uważnej i obiektywnej analizy istotnych czynników gospodarczych i ekologicznych.

Stosując w błędny sposób akty prawne, wydane w związku z dyrektywą 2003/87/WE w ramach oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień Komisja naruszyła kryteria 1, 2, 3, 4, 6, i 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2007 r. — Republika Bułgarii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-500/07)

(2008/C 64/83)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Republika Bułgarii (przedstawiciele: Anani Ananiev, Daniela Drambozova i Elina Petranova)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, na podstawie art. 230 WE, nieważności decyzji Komisji nr C(2007) 5256 wersja ostateczna, z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych za rok 2007, notyfikowanego przez Bułgarię zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE,
- lub
- stwierdzenie, na podstawie art. 230 WE, częściowej nieważności decyzji Komisji nr C(2007) 5256 wersja ostateczna, z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych za rok 2007, notyfikowanego przez Bułgarię zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji Komisji C(2007) 5255 wersja ostateczna z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012 r. w całości lub w części z następujących powodów:

Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych

Komisja odrzuciła bułgarski krajowy plan rozdziału, nie uzasadniając w wystarczających sposób, dlaczego jej zdaniem plan ten nie odpowiada kryteriom 1, 2, 3 i 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾, co narusza art. 253 WE.

Zaskarżona decyzja została wydana przez Komisję po terminie przewidzianym w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

Przed wydaniem decyzji Komisja nie umożliwiła Bułgarii przedstawienie uwag w zakresie oceny krajowego planu rozdziału uprawnień, opracowanej na podstawie najnowszej wersji modelu PRIMES, naruszając tym samym zasadę kontrydiktoryjności.

Naruszenie traktatu WE i wszelkich norm związanych z jego stosowaniem

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 3 i art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, państwa członkowskie mają wyłączną kompetencję w zakresie określenia całkowitej ilości przydziałów emisji gazów cieplarnianych. Komisja kontroluje zastosowanie kryteriów załącznika III dyrektywy, nie ma ona jednak kompetencji do określenia całkowitej ilości uprawnień z pominięciem krajowych planów rozdziału opracowanych przez państwa członkowskie. Zastępując metodologię wykorzystaną przez stronę bułgarską, odpowiadającą kryteriom załącznika III, metodologią, która nie została dostosowana do bułgarskiej gospodarki,

Komisja przekroczyła uprawnienia kontrolne nadane jej mocą dyrektywy, naruszając w ten sposób część kryteriów.

Komisja dokonała oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień na podstawie ostatniej wersji modelu PRIMES, którego dane zostały przekazane Bułgarii dopiero po wydaniu zaskarżonej decyzji. W konsekwencji Komisja naruszyła zasadę lojalnej współpracy.

Oceniając bułgarski krajowy plan rozdziału uprawnień za pomocą modelu PRIMES, Komisja nie dokonała wystarczającej analizy, właściwej dla krajowego planu rozdziału w świetle celów dyrektywy 2003/87/WE. Stosując model PRIMES do oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień, Komisja doszła do błędnego wniosku, że plan był niezgodny z kryteriami 1, 2 i 3 załącznika III do dyrektywy. Odrzucenie planu i zmniejszenie całkowitej ilości uprawnień do rozdziału o 20 % tworzy dla bułgarskich operatorów urządzeń stan nierówności względem innych operatorów w ramach wspólnotowego systemu handlu przydziałami. Tym samym Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i równego traktowania.

W świetle wyroku Sądu w sprawie T-374/04, Komisja naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań oraz pewności prawa, ponieważ nie zastosowała do oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień ogółu aktów, które wydała w związku z dyrektywą 2003/87/WE. Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako że bułgarski krajowy plan rozdziału uprawnień został oceniony przy użyciu ostatniej wersji modelu PRIMES, którego dane zostały zakomunikowane Bułgarii dopiero po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Komisja dopuściła się naruszenia zasady pewności prawa, gdyż w ramach oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień zastosowano nieoficjalny dokument.

Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, ponieważ przy ocenie zgodności bułgarskiego planu rozdziału uprawnień z kryteriami 1, 2 i 3 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE nie dokonała uważnej i obiektywnej analizy istotnych czynników gospodarczych i ekologicznych.

Stosując w błędny sposób akty prawne, wydane w związku z dyrektywą 2003/87/WE w ramach oceny bułgarskiego krajowego planu rozdziału uprawnień Komisja naruszyła kryteria 1, 2, 3, 4, 6, i 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).